

ODV

OPENBARE BIJEENKOMST, ANTWERPEN - 20 JANUARI 1981

HOE LEVEN IN EEN VERWARDE TIJD ?

Aan het begin van deze bijeenkomst, zoals altijd, wil ik u eerst erop wijzen dat wij, sprekers van deze groep, niet alwetend of onfeilbaar zijn. Het is belangrijk dat u zelf nadenkt over alles wat er wordt gezegd, dus uzelf een oordeel vormt. Het is zelfs beter dat u uw eigen fouten maakt dan dat u klakkeloos een ander naloopt omdat die zegt dat iets goed is. En daarmee heb ik dan de gebruikelijke waarschuwing, op mijn eigen wijze overigens, uitgesproken.

Wanneer we vanavond gaan praten, dan zijn er verschillende factoren die voor mij een rol spelen. In de eerste plaats: er is een nieuw jaar zojuist begonnen. Dat betekent dat de mensheid geconfronteerd wordt met weer een periode van ontwikkelingen.

In de tweede plaats : Op aarde denken de mensen nogal negatief op het ogenblik. Het is een vorm van negativisme waarbij men zozeer met zichzelf bezig is dat men vaak de werkelijkheid eigenlijk nauwelijks kan onderscheiden.

En ten derde en dat is het laatste punt tevens, zie ik dat zeer veel mensen geen begrip hebben van de totaliteit waarin ze leven en de wijze waarop zijzelve daaraan deel hebben.

Wanneer ik al deze zaken samenvat, dan komen wij zeker ook tot enige uitspraken ten aanzien van de nabije toekomst, maar vooral, dacht ik, bij een mentaliteit die in deze dagen nog wel eens wonderlijk aandoet.

Wanneer u ziet hoe de wereld in elkaar zit op dit ogenblik, dan zijn er overal dreigingen. We zitten betrekkelijk dicht bij allerhande grote geschillen. In het Midden-Oosten spelen zich op dit ogenblik achter de schermen zaken af waardoor ook hier, in mindere of meerdere mate geweldpleging kan worden verwacht in de komende periode. De aarde is nog niet tot rust gekomen : we kunnen nog een aantal vulkaanuitbarstingen, aardbevingen en dergelijke verwachten op verschillende plaatsen. Dat houdt in dat de mensheid niet direkt staat voor een tijd waarin u zegt: Ach, het zal wel beter gaan.

Ook in de eigen economie van de mens, de wijze waarop hij zijn eigen manier van welzijn probeert te bevorderen, zijn nogal wat fouten ingeslopen. Men heeft geen rekening gehouden met de tegenwaarde van elke prestatie en als zodanig kan ik wel begrijpen dat de mensen een beetje negatief kijken tegen al wat er komt. Ze moeten gaan, hoe heet het ook weer, inleveren, verminderen. Ze moeten gelijktijdig meer opbrengen. Er zijn overal steeds meer mensen, groepen en landen die beroep op hen doen en dan zijn er nog al die ingrepen van de natuur die ook niet al te prettig zijn. Maar dat zijn uiterlijkheden.

Wanneer u ziet wat er wezenlijk gaande is dan wordt u allereerst geconfronteerd met een verandering van denken. Het is zo dat heel veel kerken op het ogenblik leger worden. Het is ook zo dat er steeds meer sekten ontstaan en groepen die in zuivere eenzijdigheid proberen hun eigen uitverkorenheid te verklaren door al het andere zonder onderscheid te verwerpen of des duivels te verklaren.

Maar er zijn ook veel mensen die de basis leren van het werkelijk geloven, het werkelijk denken. Kijk, hun zekerheid berust over het algemeen op onvermogen om de werkelijkheid te zien. Iemand die echter probeert de werkelijkheid te zien die zal als mens geconfronteerd worden met allerhande twijfels, onzekerheden en dit is ook begrijpelijk. Men kan u zeggen dat er een God bestaat, maar de God die u zich als mens voorstelt zou niet kunnen reageren in een wereld zoals de uwe, want dan zijn er veel dingen in die ontoelaatbaar zijn, waarbij u zelfs, met Gods goedheid en uw vrije wil, u niet kunt onttrekken aan het denkbeeld dat er geen enkele kracht is die zich ergens mee bezig houdt.

Dat wil niet zeggen dat u daarom het bestaan van een hogere macht verwerpt. Wel dat uw beeld van die hogere macht een ander wordt. En zo gaat het ook met menselijke verhoudingen. Wij mensen onder elkaar hebben altijd een bepaalde manier om met elkaar om te gaan. Goed, dat bestaat inderdaad. Maar wanneer u reëel bent, dan moet u erkennen dat daar veel bij zit dat meer mode en gewoonte is dan iets anders. Dat lijkt wel vreemd, maar een groot gedeelte van het sociaal verkeer, zoals men dat noemt, wordt toch wel bepaald door gebruiken en gewoonten en lang niet iedereen meent alles wat hij zegt.

-Och God, wat ben ik blij dat je eens aan komt lopen-. U kent die dingen wel. Of: -Och God, wat zie je er knap uit-. Maar bij zichzelf dekt hij: -Och God, waarom nu juist vandaag- of -Hoe heeft ze dat onmogelijke ding kunnen kopen?-. Dat zijn gewoon manieren waarop wij met elkaar spreken. En mensen onder elkaar spreken dus, laten we eerlijk zijn, veelal in termen van onbegrip en onoprechtheid. Ik vind het helemaal niet erg.

Maar wanneer er een tijd komt dat alles steeds meer twijfels wekt, dan zoekt u naar zekerheid. D.w.z. dat ook in die samenhangen die eens zo normaal waren in de maatschappij, verandering moet komen, dat het onderling gedrag zich gaat wijzigen. En dan kunt u zeggen: -O jee, wat is het erg, wat een verval. Al die mensen die maar opstandig zijn, al die mensen die maar voortdurend elkaar leed toebrengen.- Maar is dat wel zo? Want wanneer u goed kijkt dan ziet u dat elke mens probeert voor zich een instelling te vinden waardoor hij past bij de situatie waarin hij nu leeft en dat is heel begrijpelijk. Het is gewoon zelfbehoud. Het is instinct van zelfverdediging. Die mens meent dat misschien niet eens, maar zo is hij op dit ogenblik. En met de wijze waarop hij zo leeft, de wijze waarop hij zo ervaart, probeert hij dan toch ergens weer een houvast te vinden.

Dat houdt in dat zijn gedrag eratisch is, het is niet betrouwbaar, het is wisselvallig. Het houdt in dat hij het ene ogenblik roept: -Leve de republiek!- en op het volgende: -Leve de koning.- Dan denkt u: dat is een teken van verval, van onzekerheid. In wezen is het gewoon een proces van oriëntatie.

Wanneer u een kaleidoscoop neemt heeft die een mooi en vast patroon, ten dele ontstaan door de spiegeling, maar toch. Wanneer u die kaleidoscoop langzaam draait, u kent het effect wel, dan vallen de stukjes anders, maar dan is er een ogenblik van chaos voordat er een nieuw patroon ontstaat. Het is in een dergelijke periode dat u zich op dit ogenblik bevindt en nu kunnen we wel zeggen: Wel lieve mensen, we moeten dat filosofisch opvatten, maar dat kunt u niet.

Weet u, het is gemakkelijk te zeggen: u moet u niets van de stof aantrekken. Maar als er iemand toevallig twintig kilogram op uw tenen laat vallen, dan geloof ik toch niet dat u filosofisch blijft staan met een bespiegeling over de onbelangrijkheid van uw tenen en van het gewicht. U wordt gewoon geconfronteerd met de feiten. Die feiten zijn in deze periode zelden aangenaam. U wordt geconfronteerd met vele onzekerheden en onzekerheden vindt een mens niet prettig. Maar het betekent wel dat u een mogelijkheid krijgt om u nieuw te oriënteren en bij uw nieuwe oriëntatie heeft elke mens in deze tijd ook een innerlijk houvast nodig.

Welk houvast? Wie zal het zeggen? Wie kan u vertellen of het een kwestie is van de Kerk of misschien de filosofie van een Oosterse richting of wat anders. En dat hindert eigenlijk niet. Kijk, wanneer u slecht kunt lopen en u moet de trap op, dan hebt u een leuning nodig. En als u zich maar aan die leuning kunt vasthouden en optrekken totdat u boven bent, dan heeft die leuning zijn doel vervuld.

Of die leuning nu Kerk heet, filosofisch genootschap, inwijdingsgroep of wat anders, wat doet dat eigenlijk terzake? We zijn gewoon bezig te groeien, mens en geest, naar een nieuwe era, naar een nieuwe tijd, naar een nieuwe ontwikkeling. En als u dan zo bezig bent, dan kunt u dat niet afdoen met:- Ja, maar ik wil liever blijven zitten. U kunt niet blijven zitten. Zomin als u de tijd stil kunt zetten. Zeker, Josuah zou eens de zon hebben stilgezet om een slag uit te vechten. Maar ja, ik geloof dat degenen die dat zegden van slag waren, of, wanneer het gebeurd is, was de hele natuur van slag. Dat is eenvoudig iets wat niet mogelijk is voor een mens. U kunt de tijd niet stilzetten. U kunt het gebeuren niet dwingen. U kunt niet op de een of andere manier de periode, de tijd, de vorm waarin u uzelf zo prettig vindt, fixeren, zodat die bewaard blijft voor altijd. U moet verder. En de enige vraag is: Kunt u daarmee een stap verder en omhoog komen? Dus, beter overzicht, beter besef, beter inzicht in de waarde van de werkelijkheid. Of verliest u die werkelijkheid helemaal uit het oog?

Mijn betoog voor vanavond wil juist daarop wijzen. Zeker: het is moeilijk wanneer u afstand moet doen van iets wat u hebt, van iets dat u toch eigenlijk ziet als bij u behorend of deel van u. Aan de andere kant: niets is werkelijk van u. Ik geloof dat het goed is om dat te beseffen. U kunt niet werkelijk iets verliezen omdat u nooit iets wezenlijk en werkelijk bezit. Alles wat u hebt is gebruikswaarde. Het klinkt een beetje beroerd natuurlijk, maar als u een huis hebt hier op aarde en u hebt een grote bankrekening en u hebt een auto en een kleurentelevisie en alles wat erbij behoort, ga je dood. Dacht u dat er bij ons dat huis stond, dat u bij ons een auto kon krijgen of een kleurentelevisie? Vergeet het maar. Die dingen zijn weg. U hebt ze gebruikt, goed.

U hebt contact met mensen en u denkt: Ja, dit is van mij, dit is mijn man, mijn vrouw, mijn kind, mijn vader, mijn moeder en noem maar op. Dan komt er een ogenblik dat het niet zo is en dan kunt u roepen: Dat is onrecht want dit is van mij. Het is niet van u. Het is iets waarmee u in contact komt, waar u mee samenleeft. Het is iets waar u mee te maken hebt, zeker en als dat verandert dan is het niet een kwestie van ik wil dat verleden terug, het is een kwestie van hoe kan ik verder gaan?

En dat is de tendens van dit jaar en waarschijnlijk ook van de volgende jaren. Er zullen natuurlijk dingen gebeuren waarvan u zegt: Was dit nu wel nodig? Er zullen nog wel wat aardbevingen komen, ik denk o.a. aan Californië. Maar in het Midden-Oosten en zelfs in het Verre-Oosten zijn nog wel enkele natuurverschijnselen van grotere omvang te verwachten. Dat is erg, zeker. Het is niet leuk. Maar dit is het gebeuren. U kunt u er niet tegen verzetten. U kunt u er niet aan onttrekken. U kunt alleen u er aan aanpassen. En de economie gaat ook slechter. Verschrikkelijk. De zaken gaan steeds slechter. U hebt gelijk, het is vervelend. Maar als de zaken slechter gaan dan ze in het verleden gingen, dan zoekt u naar een nieuwe weg waarmee u wel zaken kunt doen, waarop u wel verder kunt gaan. Het is geen kwestie van houden wat u hebt, het is een kwestie van opbouwen wat u kunt zijn en daarvoor hebt u een geestelijke instelling nodig, natuurlijk.

Maar wanneer u alleen verder kunt gaan met het geloof dat de Geest voortdurend met u is, hoe waar het ook moge zijn, dan komt u niet ver. Het is niet de Geest die het voor u doet, u bent het zelf. De Geest kan u helpen, kan u inspireren, kan u kracht geven onder omstandigheden, kan nog veel meer zelfs, maar u zult het moeten doen. U kunt zeggen: -Jezus, verlos ons allen.- Maar dan vergeet u wel één ding: Hij is de weg en de waarheid en u zult die weg door de waarheid moeten gaan, zelf. Dat kan Hij niet voor u doen, dat moet u zelf doen. U kunt zeggen:-Ja, maar wat moeten we dan met al die misstanden en die misbruiken van deze maatschappij?- Heb er geen deel aan, maak u er los van. Zoek het goede, maak het goede waar. Als u u aanpast aan de tendens van deze tijd dan zult u groeien en sterker worden en alles wat verkeerd is, zal zichzelf ten gronde richten. Onvermijdelijk. En denk niet dat een ander het voor u kan doen.

De hele wereld is vol met mensen die overal bezig zijn om te betogen. Ze zeggen: Er is armoede, daar moet wat aan worden gedaan. Regering, doe wat.- De regering kan er toch ook niets aan doen, u wel. Als u een paar boterhammen in uw zak hebt en de ander heeft honger, moet u niet zeggen: de regering moet u eten geven. Dan moet u met hem delen ! Als iemand u zegt: Ik kan niet meer, dan moet u niet zeggen : Dan moet de staat ingrijpen of een instantie, laat de politie of de brandweer het opknappen.- Dan moet u gewoon kijken of u hem helpen kunt, misschien lukt dat.

Dat is een verkeerde mentaliteit, een wijze van denken en een wijze van zien die negatief is: het gaat slecht en het gaat slechter en iedereen heeft schuld behalve ik. Als u zo doorgaat dan wordt het nog slechter. Als u zo doorgaat dan wordt de wereld vervelender en wordt alles moeilijker en moeizamer voor iedereen. O zeker, er komt nog een kleine opleving van de economie. Wacht u maar tot juli, augustus. Dan zult u het wel horen. Ha, het gaat iets beter, roepen ze. En als het dan eenmaal oktober is geworden dan roept iedereen: het gaat nog veel slechter. Want zo zijn de mensen.

Wacht nou niet af of die anderen het beter of slechter maken, doe het zelf. U hebt uw mogelijkheden. Zoek in uzelf, wat zijn uw mogelijkheden? Wat zijn uw innerlijke waarden? Wat zijn uw bekwaamheden? Wat is de werkelijke betekenis die u voor een ander kunt hebben? Probeer die dingen na te gaan en zeg dan niet: Ja, de wereld eist. Nee: ik ben. Dat is natuurlijk een beetje pep-talk, misschien had u wel iets helemaal anders en hoog geestelijks verwacht. Maar wat kan er hoger of geestelijker zijn dan het scheppen van een juist contact tussen uzelf en de wereld waarin u leeft. En een juist contact betekent een contact waar u zelf helemaal achter staat en waar u zelf ook de risico's van draagt, waar u zelf eventueel de offers voor wilt brengen. Als u voor iets de offers niet wilt brengen, strijdt er dan niet voor, dan is het de moeite niet waard. Als u er wel een offer voor wilt brengen, probeer dan niet die offers van anderen te eisen, maar gewoon ze zelf te brengen en te kijken wat er van komt.

Wanneer u in deze wereld, in haar gisting en haar verandering, nu chaos meent te veronderstellen, vergist u zich. Zeker, er zullen dingen veranderen. De kracht van veel bankzaken zal over tien jaar totaal gewijzigd zijn. Niet dat er geen banken zullen bestaan, maar de functie van die banken wordt een andere. Ze krijgt meer te maken met directe dienst- en hulpverlening, bijvoorbeeld, dan met allerhande bedrijfszaken en speculaties. Maar dat wil niet zeggen dat het slecht is, integendeel en er zullen waarschijnlijk heel wat grote fabrieken ten gronde gaan, maar dat is logisch. De grote fabrieken zijn op dit ogenblik zodanig belast van alle kanten, ze moeten aan zoveel voorwaarden voldoen. Dat gaat eenvoudig niet. Mensen die er werken, ach, die kennen mekaar van afdeling tot afdeling, maar de directeur die zegt heus niet: -Ha, dat is Jansen- als hij de jongste knecht ziet, dat weet hij niet. Waarom dan niet een kleiner bedrijf?

Er zijn grote kerken die vol zitten, waar schitterende koren zingen, daverende orgels klinken, waarin de drie heren omringd worden door een massa van koor-knappen, diakenen en subdiaakenen en wat weet ik nogal meer wat ze bij elkaar kunnen stappen, waarin het kaarslicht brandt, de bloemen walmen, de wierook naar de hemel slaat tot iedereen bijna verdoofd is en zeker is het er mooi, maar het is een show geworden, een vertoon. God kunt u er niet vinden, ook niet in de Sint-Pieter. Misschien in een kleine kapel en nog waarschijnlijker als u ergens even alleen staat en de zon ziet opkomen of in de natuur het een of ander ziet. Dan voelt u God.

Een aantal mensen die samen zijn, die samen willen werken, die samen proberen iets op te bouwen, zeker, die hebben het moeilijk, die komen niet een, twee drie tot daverende resultaten, maar ze komen wel tot een intense herkenning van wat ze zijn, wat mogelijk is. En hun betekenis voor de mensheid groeit, terwijl al die grote dingen langzaam maar zeker eerder een loden last worden die op iedereen rust, dan een kracht waaruit de mensheid en de maatschappij en zelfs de geestelijke ontwikkeling, enig fut, enige kracht kan ontlenen.

Nogmaals, ik zeg: Het geeft niet wat u gelooft, als u het maar gelooft. Het hindert niet op welke manier u wilt spreken met God, met de Geest, desnoods met uw onderbewustzijn. De wijze waarop is niet belangrijk, maar belangrijk is dat het wezenlijk is voor u. Dan zult u zeggen, ja, ja, dat is mooi, dat is goed en alles wat u zegt is wel waar, maar wij? Maar dat krijgt u altijd. En dan zeg ik u alleen één ding: Een mens die iets wil beheersen, moet meester zijn over zichzelf. Een mens die iets wil bereiken, moet in staat zijn eisen te stellen aan zichzelf. Een mens die de waarheid wil dienen moet leren de leugen, ook die in hemzelf en omtrent hemzelf te ontvluchten. Dat is moeilijk, dat weet ik, maar dat is noodzakelijk.

Als u kijkt naar de wereld van vandaag de dag dan denkt u: Ach, daar komt niets van terecht en er zijn al voldoende mensen die uitroepen: Ach, de wereld zal vergaan en dan hebt u de keuze, u moogt het zelf uitzoeken, nietwaar. 1975 is mislukt, die groep zit voorlopig met de ellende, maar er is ook nog een groep die het eind 1981, die het jaar 1984 daarvoor uitroept. Ook 1989 is uitverkoren en dan verder het jaar 2001 dat heeft ook nog een bijzondere betekenis, die mens die heeft waarschijnlijk "Space-Odysee" gezien of iets dergelijks. In ieder geval, het einde van de wereld is nabij, zeker. Het einde van de wereld zoals u die kent is nabij. En daar zijn redenen voor, vele redenen. Een van die redenen is dat langzaam maar zeker het denken, het materialistische denken van de westerse wereld zover is doorgedrongen, dat geen enkele groep met andere waarden probeert te leven, d.w.z. dat de wereld niet meer kan reageren met een deel ten aanzien van een ander gedeelte, dat werkelijk kolonialisme niet meer mogelijk is bij wijze van spreken, maar het wil ook zeggen dat er wederkerig meer eisen worden gesteld en aan die eisen kan niemand werkelijk volledig tegemoetkomen.

En in die wereld komen nog steeds meer mensen bij. O zeker, de geboortegolf is een beetje aan het teruglopen in de westerse landen. Daar staat tegenover dat het bevolkingsaantal, vooral door een betere medische verzorging in zeer vele, zogenaamde derde landen en zeg maar meer eenvoudige beschavingen dus oploopt en met ontstellende snelheid. Wanneer de mensheid verder gaat zoals nu dan kunt u er mee rekenen dat de wereldbevolking meer verdrievubeld dan verdubbeld is tegen het jaar 2000. En zoveel mensen moeten eten, zoveel mensen moeten leven, zoveel mensen moeten zin vinden in hun leven. O ja, waar komen al die geesten vandaan? Er zijn voldoende rassen op het ogenblik die uitgeroeid worden en daardoor is er heus overschot van entiteiten. Maar goed. In die wereld raken bepaalde grondstoffen bijvoorbeeld uitgeput. Andere grondstoffen zijn dermate grote monopolies geworden dat niemand meer mogelijkheid heeft om daarmee op een verantwoorde manier te werken en er gebruik van te maken. Kunt u zeggen: we zoeken ersatz. Natuurlijk. Er zijn voor het ogenblik fabrieken in Japan geloof ik, die maken al kamraderen, frictieplaten en zelfs assen van een kunstmateriaal, kunsthars, ik meen met papier gemengd zelfs. Die dingen schijnen goed te zijn, maar die kosten natuurlijk weer een hele hoop andere dingen die men ook niet heeft, o.a. energie. U moet gewoon leren uitkomen met de mogelijkheden die u hebt. U moet niet proberen het oude ten koste van alles te handhaven. U moet u aanpassen aan de mogelijkheden van morgen en daar vandaag mee proberen te leven. En als u dat niet doet dan ontstaan die spanningen in de wereld.

Uw hele economische crisis in het westen vooral is niet te danken aan de oliecrisis. Ze is te danken aan het feit dat men een produktie heeft geschapen die verder gaat dan de werkelijke afzet uit behoefte. Men heeft een overmatige afzet willen forceren, steeds maar groei. Nu zit men met de gebakken peren, of als men het anders wil zeggen, met de arbeidsloze arbeiders. Kijk, die dingen moeten anders en dat kan nooit wanneer u alleen maar uitgaat van de menselijke rede, neemt u mij niet kwalijk dat ik het zeg, want de menselijke rede is in negen van de tien gevallen in de eerste plaats de rationalisatie die de mens toepast om zijn eigen gevoelens en wensen binnen een redelijk kader aan anderen te kunnen presenteren. En dan komt er nog een beetje onderzoek bij dat ook nog eenzijdig is en dan wordt het plotseling een wetenschappelijk feit.

Of er komt nog een openbaring bij of een bijbeluitlegging en dan is het een door God geopenbaarde wil.

U moet zelf veranderen. Hoe kunt u zelf veranderen? Niet door anders te gaan doen, dat helpt u niet. Anders gaan denken is al een beetje beter. Als u bijvoorbeeld alleen ophoudt met eenoordeel te spreken over anderen, dan bent u al een heel eind verder. Als u dan nog een klein beetje verder gaat en zoekt dus in uzelf naar de kracht die wel degelijk in u schuilt, dan komt u tot de conclusie dat er heel wat dingen mogelijk zijn zonder stoffelijk ingrijpen en zonder stoffelijke middelen en zonder grote instanties waarvan u vroeger dacht dat ze alleen door heiligen tot stand werden gebracht. U kunt wel degelijk gevoelig worden voor de dingen om u heen. U kunt ook de wereld van de geest veel dichterbij zien komen. Trouwens in dit jaar zijn er twee, drie periodes waarin heel veel mensen met eigenaardige ervaringen worden geconfronteerd. Waarin men plotseling dingen meent te zien of vreemde dromen droomt of vreemde stemmen hoort of iets dergelijks. De wereld van de geest en de stof komen wat dichterbij elkaar te liggen in deze periode. Maar wanneer u denkt dat die andere wereld het opknapt bent u natuurlijk nergens. Alleen, die andere wereld, die wereld waar ik in woon, die kan wel degelijk enige betekenis hebben voor de uwe en de kracht die in uzelf schuilt behoort tot die delen van uw wezen die niet precies behoren tot die materie waar u normalerwijze mee rekent en denkt.

Wanneer u die dingen/^{meer}actief kunt maken in uw leven, dan komt u te staan voor een hele hoop dingen waar de rede ergens faalt. En als de rede faalt en de intuïtie dan toch een richting geeft, moet u niet bang zijn om die intuïtieve richting verder inte slaan. De meeste mensen stellen eisen aan anderen, dat is heel gewoon. Maar een eis stellen aan een ander dat is een relatie scheppen die wederkerige effecten heeft. Wanneer u met een ander een pint gaat pakken en hij geeft een rondje, zit u er ook voor een rondje aan vast of anders wordt u op een beetje vreemde manier aangekeken. Zo gaat het toch? In alles waarmee u contact hebt met uw medemensen, of iets doet voor die medemensen, ontstaat tussen u en die medemensen een relatie. Probeer te beseffen dat deze relatie vanuit uzelve nimmer op een vaste vorm of waarde kan worden gebaseerd. U kunt niet zeggen: Ik geef nu tien frank en ik krijg er twintig voor terug, of misschien vijf. U kunt alleen zeggen: Ik voel dat het nu goed is tien frank te geven, en dan geeft u tien frank. En misschien dat u allien maar een beetje meer geluk hebt of u een beetje zonniger voelt, maar het kan ook zijn dat u een hoge prijs in de loterij wint, wie zal het zeggen.

De relatie zoals die redelijk bestaat is eigenlijk in de verbinding tussen mensen nu eenmaal niet meer terug te vinden. Maar u vormt wel elkaar. Weet dan dat u door uw medemensen gevormd wordt. Besef dat geestelijk, in kontakten met de geest, diezelfde wederkerigheid bestaat. U doet iets voor die geest. Wanneer u daar verwachtingen aan vastknoopt wordt u teleurgesteld. Maar wat u doet voor die geest betekent dat er iets terugkomt, alleen weet u niet wat. Besef dat u alleen op uzelf kunt vertrouwen. Het is een beetje vreemd maar het is waar. Alleen uzelf kunt u als uitgangspunt nemen en hoe minder u verwacht van de wereld, hoe gemakkelijker het zal zijn om voor uzelf juist te leven in die wereld, en hoe meer die wereld door wat u bent al gedwongen wordt om terug te geven, om te reageren.

En nog iets, dat is heel belangrijk. Wees nooit slaaf van uw emoties, van bepaalde gewoonten. Probeer nooit de slaaf te worden van uw behoefte aan het een of het ander. Niets is op zichzelf slecht of te veroordelen, maar alles waardoor wij het meesterschap over onszelf verliezen is slecht. Dat gaat voor de geest, u komt dan in een hellewereld terecht, het gaat voor de mens, die in dergelijke omstandigheden al heel snel een hel voor zichzelf maakt. Wees niet afhankelijk. Wanneer u meent dat u afhankelijk bent, probeer u daarvan te bevrijden. Laat niet anderen uw leven leven, leef het zelf. Laat niet de gedachten van anderen bepalen wat u denkt, ook niet de onze. Denk zelf. Zoek in uzelf. Vraag uzelf af wat u wezenlijk bent, wat u wezenlijk wilt en vraagt u ook eerlijk af wat u nu wezenlijk

kunt doen, kunt zijn, kunt presteren, en werk met de erkenningen die u omtrent uzelf hebt. Dan ontstaat als vanzelf een mens die in deze veranderende wereld vooruit gaat lopen op de uiterlijke omstandigheden. Dan ontstaat een mens die leert rampen te voorvoelen en zich juist te bewegen in al die momenten waarop anderen tenonder zouden gaan. Dan ontstaat de mens die opeens beseft wat zijn weg is en die weigert weg te vluchten voor de konsekwenties die u ziet. Dan ontstaat een nieuwe mens, een mens van morgen.

Dit is een tijd van verandering, een tijd van chaos, zeker. Maar er is in dat alles zo ontzettend veel kostbaars en goeds dat telkenmale weer tot stand komt. Er zijn steeds weer nieuwe kansen en mogelijkheden voor u. Steeds weer vindt u een nieuw bestaan, een nieuw kontakt, een nieuwe relatie, een nieuwe geestelijke waarheid, wanneer u maar zoekt.

Wanneer u denkt aan deze tijd, dan denk ik aan de gold-rush aan de Yukon. De mensen die daar leefden, leefden onder erbarmelijke omstandigheden. Dat is waar. Sommigen hadden geluk, anderen niet. Maar degene die werkelijk ijverig waren, die zich niet lieten verleiden om dan maar afhankelijk te worden van deze of gene, vonden goud. Sommigen van hen werden erg rijk, anderen konden het net redden. Maar ze gingen van de Yukon weg, anders, sterker, beter dan ze geweest waren. Degenen die het niet hadden gered gingen ook weg, zwakker, armer, misdadiger dan ze ooit hadden gedacht te kunnen zijn. Deze tijd is de gold-rush. Deze jaren zijn de jaren van de Yukon op aarde. Het goud ligt overal, het geestelijk goud en de nieuwe mogelijkheden voor de mensen. Maar alleen degene die onafhankelijk blijft, die zich niet tot dienaar van iets laat maken, alleen degene die zichzelf beheerst, discipline weet op te brengen voor zichzelf en voortdurend verder gaat met zoeken in zichzelf en in de wereld, zal het goud vinden en die zal uit die jaren voortkomen als een gelouterde, als een betere mens, een sterkere mens, een geestelijk veel bewustere mens.

En wie in deze jaren zijn ziel verkoopt aan elke duivel die maar iets biedt, een beetje status of toch nog een auto of een extra-beetje benzine, die zal ontdekken waar hij naartoe gaat. Naar een duisternis waaruit hij zich niet zo gemakkelijk los kan maken.

In deze jaren vindt er een schifting plaats en nu zal blijken wie en wat de nieuwe mens is, maar tevens zal ook blijken wat tenonder gaat aan zichzelf. Wie gelooft aan een innerlijke kracht en een innerlijke geest en daarin zijn steun zoekt, die gelooft in een God die niet beantwoordt aan de normen die men altijd voor Hem pleegt te stellen, maar die er is, waar u op kunt vertrouwen, die zal de weg vinden naar de nieuwe mensheid, de nieuwe wereld. En uit het puin van deze tijd wordt een glorieuze, nieuwe era opgebouwd. Hebt u commentaar?

+ Op de gebeurtenissen en toestanden in de wereld wordt van uw kant uit de geest gereageerd. Bent u na het betoog dat u er gegeven hebt, in jullie opzet van de laatste ster-avond, geslaagd?

-Wij menen inderdaad dat wij een redelijk resultaat hebben gehad ofschoon, en dat geven we graag toe, de beïnvloeding van al degenen die we hadden willen bereiken, maar ten dele is geslaagd. Maar ongeveer 60 % van hetgeen we ons hebben voorgenomen, hebben we bereikt en dat is veel in deze dagen. En gelijktijdig hebben we geprobeerd de mensen vrede en kracht te geven in zoverre het ons mogelijk was. Maar de vrede die u gegeven wordt kan nooit vervangen worden door de vrede die u in uzelf vindt. De kracht die u gegeven wordt is maar een tijdelijk hulpje omdat u eindelijk zult moeten leven met de eigen kracht en de kracht die u in u schept. Dat beseffen we maar al te goed. Maar er is in vele opzichten inderdaad een geestelijke ommekeer ontstaan op aarde en de mogelijkheid bestaat dat we dergelijke experimenten nog meerdere malen zullen moeten herhalen. Ik weet niet welke groepen en welke werkingen daarbij betrokken zullen worden, natuurlijk, dat wordt wel uitgemaakt op het ogenblik dat we weten dat het onvermijdelijk en noodzakelijk is geworden, maar ik geloof dat wij in de geest daar heel veel toe kunnen bijdragen, inderdaad.

We kunnen de mens laten zien wat zijn mogelijkheden zijn, maar we kunnen hem niet dwingen om ze waar te maken. En daar ziet u tevens de reden van ons mislukken in bijna 40 % van de gevallen.

+ *Is dit een continuïteit van ingrijpen, of is dat periodiek in shock ?*

- Wat wij met die ster-avond doen is inderdaad een shockwerking. Er ontstaat dan een periode, maar een betrekkelijk korte meestal, zeg van 28 dagen ongeveer, waarin dus een dergelijke kracht en aktie doorwerkt. Daarbij is altijd een top die ligt kort na het begin en die bedraagt dan gemiddeld drie vier dagen. Dat ligt ook aan de wijze waarop in de tijd verschillende groepen met hun aktie verdeeld zijn. En daarna is er een periode dat u eerst moet kijken wat er mogelijk is geworden, gebruik moet maken van de kontakten die nu ontstaan zijn, de invloeden moet versterken zover u kunt die op dit ogenblik de mensen helpen en die misschien door die mens zelf bewust gecontinueerd kunnen worden. En wanneer blijkt dat daar geen mogelijkheden zijn, begint u met een nieuwe shock-behandeling, inderdaad.

+ *Zijn er tekenen die erop wijzen dat Christus terug op aarde komt ?*

- We hebben die vraag al meer beantwoord. Ik kan u één ding zeggen: De Christus is de goddelijke Liefden gepersonifieerd in Jezus. De Liefde Gods is met ons allen en in ons. Dat zijn stoffelijke wederkeer wordt verkondigd door verschillende groepen en hier in de buurt door één persoon in het bijzonder de laatste tijd is mij bekend. Maar van een stoffelijke wederkomst van Jezus als mens en leraar op aarde weet ik niets en voorzie ik niets. Van een terugkeer als de Zoon des mensen, gezeten op de wolken om te oordelen, zie ik evenmin iets. Dit zijn geen waarheden, voor zoverre mij bekend, maar het zijn de onbewuste verlangens omgezet in een profetie die in zichzelf reeds het zaad van zijn eigen vernietiging draagt door dingen te stellen die niet bewezen kunnen worden en te voorspellen wat gebeuren zal zonder dat het waar kan worden.

Dan vrienden, hoop ik hiermede toch enigszins uw aandacht geboeid te hebben en ik hoop uw aandacht gevestigd te hebben op dat ene, meest belangrijke punt van alle, dat u het in uzelf moet zoeken. U zelf, de wijze waarop u kontakt vindt met de Geest, met God, met de wereld, is bepalend voor hetgeen gij zult betekenen in die wereld, de relatie die ge bewust zult vormen met uw God en de wezenlijke kontakten die voor u met de geest mogelijk zijn.

Ik hoop, voor sommigen van u althans, ertoe te hebben bijgedragen dat zij dit voor zich waar leren maken en zou het niet het geval zijn, het spijt me zeer, vrienden, maar ik blijf u dankbaar voor de mij verleende aandacht.

O D V O D V O D V O D V

- - - - -

N A B E S C H O U W I N G

- - - - -

Houd u er rekening mee, het is een beetje warrig in deze dagen. Trek u er niets van aan. Maak u niet boos. Wees niet bang. Wees niet wanhopig. Ga gewoon door de dagen verder en als u dan zorgt dat u niemand op de tenen trapt dan komt u veilig door deze tijd en dan gaat u waarschijnlijk met de lente zo dadelijk een tijd in waarin u zich prettiger, gelukkiger en zekerder gaat voelen en waarin u vooral iets meer gaat beseffen van de bedoeling van uw eigen leven.

- - - - -